

ΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΤΗΣ ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ
ΝΤΙΑΝΑ ΚΑΡΤΣΑΓΚΟΥΛΗ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

Όταν συνομιλείς μαζί τους, σου δίνουν την εντύπωση ότι δεν έχουν περάσει παρά μερικά χρόνια από τότε που αποφοίτησαν από το τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), όμως η Κατερίνα Μπουζιανά και η Μαργαρίτα Νικίτα, παρά το νεανικό τους παρουσιαστικό, είναι πλέον δύο καταξιωμένες επαγγελματίες στον χώρο τους, με διεθνείς συνεργασίες και πολλά megaprojects στο ενεργητικό τους.

«Παιδιά της κρίσης», όπως συνηθίζουμε να αποκαλούμε όσους μπήκαν στην αγορά εργασίας για πρώτη φορά από το 2008 και μετά, οι δύο γυναίκες, που συνδέονται με φιλία από τα χρόνια του Δημοτικού, κατόρθωσαν να εκμεταλλευθούν τη δυσμενή αυτή συγκυρία προς όφελός τους, προσφέροντας εξειδικευμένες υπηρεσίες στον τομέα της τρισδιάστατης σχεδίασης και του φωτορεαλισμού, κάτι που εκείνη την εποχή ήταν σπάνιο. Η επιτυχία ήρθε πολύ γρήγορα και σήμερα στο portfolio του γραφείου τους, High Q Renders, με έδρα το Σαν Φρανσίσκο, περιλαμβάνονται συνεργασίες με κολλοσούς όπως οι Marriott Hotels, Hilton Hotels, Ritz-Carlton, Porsche Tower, Trump Tower και ονόματα όπως ο Εντι Μέρφι, ο πρώην πλανητάρχης Μπαράκ Ομπάμα, η Τζέσικα Αλμπα, η Ιζαμπέλα Ροσελίνι και ο Ρόμπερτ Ντάουνι Τζούνιορ.

Η εταιρεία σας έχει έδρα το Σαν Φρανσίσκο, αλλά μόνιμος τόπος διαμονής σας είναι πλέον η Ελλάδα. Πώς αποφασίσατε να επιστρέψετε;

Μαργαρίτα Νικίτα: «Όταν ξεκινήσαμε, ζούσαμε στο Σαν Φρανσίσκο, αλλά μόλις κάναμε οικογένεια σκεφτήκαμε ότι οι ρυθμοί δουλειάς που επικρατούν εκεί δεν είναι οι κατάλληλοι. Έτσι αποφασίσαμε να εγκατασταθούμε μόνιμα εδώ. Ήταν στη διάρκεια της COVID-19 και οι πελάτες άρχισαν να συνηθίζουν στη λογική των εξ αποστάσεως συναντήσεων, οπότε ήταν πιο εύκολο να το καθιερώσουμε. Τώρα πλέον ταξιδεύουμε λιγότερο, όταν είναι απαραίτητο».

Είστε και οι δύο αρχιτέκτονες μηχανικοί, αποφασίσατε όμως να ασχοληθείτε με έναν συγκεκριμένο τομέα του επαγγέλματος, αυτόν της τρισδιάστατης σχεδία-

Η Κατερίνα Μπουζιανά και η Μαργαρίτα Νικίτα, ιδρύτριες της High Q Renders, αφηγούνται το success story τους, από τα μαθητικά και φοιτητικά έδρανα της Θεσσαλονίκης ως τα σχεδιαστικά «σαλόνια» του Σαν Φρανσίσκο.

σής. Πώς προέκυψε αυτό ως ιδέα;
Μ.Ν.: «Όσο ήμασταν φοιτήτριες, τόσο εγώ όσο και η Κατερίνα εργαζόμασταν σε αρχιτεκτονικά γραφεία και βλέπαμε πόσο δύσκολο ήταν να εξηγήσουμε στους πελάτες μας, έχοντας μόνο ένα δισδιάστατο σχέδιο, τι είναι αυτό που στο τέλος θα παραλάβουν. Έτσι αρχίσαμε να ψάχνουμε άλλες λύσεις. Βρήκαμε κάποια σχεδιαστικά προγράμματα, στην αρχή πολύ βασικά, για να κάνουμε 3D μοντέλα. Διαπιστώσαμε ότι οι πελάτες ενθουσιάζονταν με το κάτι παραπάνω που τους δίναμε. Δεν το είχαμε πάρει τόσο σοβαρά στην αρχή. Εξελισσόμασταν, αλλά ήταν και λίγο δύσκολο εκείνη την εποχή. Η τρισδιάστατη απεικόνιση δεν ήταν κάτι το δεδομένο και έπρεπε να ψάξει κανείς πάρα πολύ για να μάθει αυτά τα προγράμματα. Η αποφοίτησή μας όμως από το ΑΠΘ το 2008 συνέπεσε με την οικονομική κρίση, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά παγκοσμίως, οπότε θέση για αρχιτέκτονες δεν υπήρχε εκείνη την περίοδο. Σκεφτήκαμε ότι το 3D modeling είναι μάλλον το μέλλον σε αυτή

τη φάση, γιατί δεν απαιτεί φυσική παρουσία. Ήμασταν εμείς στην Ελλάδα και αρχίσαμε να έχουμε πελάτες στην Αμερική, στο Μονακό, στην Ελβετία. Αυτό μας βοήθησε, γιατί δεν περιοριστήκαμε στον ελλαδικό χώρο όπου η κρίση ήταν πιο σοβαρή».

Πώς σας εμπιστεύθηκαν τα μεγάλα γραφεία του εξωτερικού, δύο νεαρές, άγνωστες Ελληνίδες χωρίς πείρα;

Κατερίνα Μπουζιανά: «Μια αρχή έγινε όταν το 2008 έφυγα για μεταπτυχιακό στην Ελβετία. Εκεί έκανα κάποιες γνωριμίες με αρχιτεκτονικά γραφεία, οπότε αυτοί ήταν και από τους πρώτους μας πελάτες. Παράλληλα η Μαργαρίτα έφυγε για Αμερική, οπότε γνώρισε κάποιους ανθρώπους εκεί. Πολύ σύντομα όμως ξεκίνησε ο γολγοθάς της αναζήτησης πελατών. Στέλναμε πάρα πολλές καμπάνιες, προσφορές και άλλα παρόμοια μέσω emails, σε διάσημους interior designers και άλλους επαγγελματίες του χώρου. Μπορεί να στέλναμε 200 emails και να μας ερχόταν ένας πελάτης».

Μ.Ν.: «Επίσης, μια και τα 3D renders ήταν πολυτέλεια για εκείνη την εποχή, σκεφτήκαμε ότι όποιος αρχιτέκτονας ή διακοσμητής πληρώνει για διαφήμιση σε περιοδικά σίγουρα θα μπορούσε να πληρώσει και για εμάς. Οπότε αυτό που κάναμε ήταν να πηγαίνουμε σε βιβλιοπωλεία, να αγοράζουμε ό,τι αρχιτεκτονικό και διακοσμητικό περιοδικό κυκλοφορούσε και να στέλνουμε σε όλους emails. Έτσι μας ήρθαν οι πρώτοι επώνυμοι πελάτες, γιατί στοχεύσαμε αποκλειστικά σε αυτούς που είχαν το πελατολόγιο έτοιμο».

Φτάσατε να κάνετε συνεργασίες με πχπρά ονόματα. Εχω διαβάσει ότι όταν ήσασταν 24 ετών δουλέψατε έμμεσα για τον Εντι Μέρφι.

Μ.Ν.: «Οι απαιτήσεις αυτών των ανθρώπων βρίσκονται πραγματικά σε άλλο επίπεδο και δεν το φανταζόμασταν τότε. Μας έκανε όμως καλό. Συγκεκριμένα για τον Εντι Μέρφι είχαμε στείλει μια καμπάνια στην εταιρεία η οποία θα έφτιαχνε ένα γυμναστήριο σε σκάφος που θα νοίκιαζε ο ηθοποιός. Έτυχε το σκάφος να είναι στο Μονακό και μας έκαναν τα έξοδα να πάμε εκεί να το δούμε από κοντά και να γνωρίσουμε την ομάδα. Τη συγκεκριμένη θαλαμηγό είχε προηγουμένως νοικιάσει ο Τομ Χανκς. Η όλη εμπειρία ήταν τότε για εμάς σουρεαλιστική».

Τώρα, με όλες αυτές τις εμπειρίες στο ενεργητικό σας, πώς βλέπετε τα πράγματα αναφορικά με το επάγγελμά σας στην Ελλάδα;

Κ.Μπ.: «Είναι σαφώς καλύτερα. Προ κρίσης υπήρξε ένα peak, βουτήξαμε μετά στο μηδέν και τώρα πάλι γίνονται πολλά έργα. Πλέον, δεν νομίζω ότι υπάρχει αρχιτέκτονας ή interior designer που δεν θα ζητήσει ένα 3D render, έστω απλό, στην παρουσίασή του. Βλέπουμε μάλιστα ότι αρχίζουν και μας γνωρίζουν και μας ζητούν σε πολύ μεγάλα έργα. Χαιρόμαστε να δουλεύουμε για την Ελλάδα, γιατί είναι η χώρα μας και φέρνουμε τεχνολογία και πρακτικές που εδώ ακόμη δεν υπάρχουν. Είναι εργαλεία που τα ζητούν σε πολύ μεγάλα projects, όπως στο Ελληνικό, και σε ξενοδοχεία όπου έχουμε δουλέψει. Οι Έλληνες έχουμε μια πολύ μεγάλη ιστορία, την οποία οφείλουμε να τη σεβαστούμε. Παράλληλα, το ισχύον νομικό πλαίσιο έχει πάρα πολλούς περιορισμούς ως προς τη δόμηση. Αυτό ίσως είναι περιοριστικό σε κάποια θέματα και δεν θα δούμε έργα της κλίμακας που βλέπουμε στις ΗΠΑ, τα οποία είναι τεράστια και σε ύψος και σε όγκο. Από την άλλη όμως, θεωρώ ότι έχουμε πολύ ωραία αισθητικά, ότι γίνονται κτίρια καταπληκτικά τα τελευταία χρόνια, καθώς και ότι οι νέοι αρχιτέκτονες, έχοντας ερεθίσματα και από το εξωτερικό, είναι πολύ εξελιγμένοι. Οπότε, χαιρόμαστε πολύ που είμαστε εδώ».